

оубіли Іяіка, и тай ги изклаха. Нѣкой дрѣ-
 ги человекъ на има вѣше оубілъ скръі-
 томъ баша си. Подиръ нѣколко время ѡт-
 иде да иде оу єдинаго своего пріятеля,
 тамъ видѣ подѣ страха-та єдно лѣшови-
 ческо гнѣздо и го сабори. Хора-та мѡ дрѣ-
 маха: человекѣ шо ти стрѣвять тѣзи гадин-
 ки та ги оубівашь; а той ѡтвѣща: не чѣ-
 вате ли, чи тии лажать и дрѣмать чи азъ
 самъ оубілъ баша си; тѣзи рѣчь са чѣ чакъ
 до царь-атъ: тогази той повелѣ та запраха
 єногози человекѣ, и за малко время го на-
 сили да исповѣда чи той вѣше оубілъ баша
 си, и повелѣ та оубіха и него.

Никой не постига Божі-атъ промышль.

Нѣкой доврѣ человекъ, като мѡ са слѣ-
 чиха много вѣди, начѣна да са размысла и
 да говори въ себе си: да ли мысли Богъ за
 человекѣски-тѣ работы или нѣ; и подиръ
 малко видѣ послѣданы-атъ сонъ и са оутѣши.
 Иди мѡ са чи като варваше из єдинъ пѣть
 загвен са и не знааше гаѣ да ѡтиди, то-
 гази излѣде єдинъ человекъ и мѡ са ѡбрече